

Öğretmenim

– Mosell 07 · 23 Şubat 2015

.....

.....

.....

Bende derin iz bırakan sarışın Ortaokul öğretmenime ..

Anlarsınız bu yazımla benim kime hitap ettiğimi sizde!

Eğerki burada kabul etmezseniz oda sizin meziyetiniz olur

saygılarım her daim....

Gözleri çağla yeşili sarışın, ipek dokunuşlu Saçların, Karadeniz`li Kadın.. Türk dilini bize sevdiren, değeri biçilmeyen, Atamız`dan yadigâr, sizler bizlere sunulan, ailelerimizden sonra, sizlerin elinde forma giren bu fidanları bir kere dinle, bak neler dökülecek sözlerimde size öğretmenim....

Sizi orada öylece tek başına beklerken gördüğümde, bizlerde orada aynı kaderlerin gurbet yolcusuyduk, ne farkeder ha beş km ha ikiyüz km.. Hep ayrılık değilmi kaderlerimiz sizcede!?!..

Hepimiz gurbet yolcusuyduk o vakitlerde..

Bizim içinde kolay değildi.. Depremleri yaşıyorduk..

Yeni hayata adımlarımızı attığımızda.. Karman karışık ruh dünyalarımızda.. Birazda gençlik deyin şuna.. şehirleşmek çok zorlandığımız zamanlarımızda oldu kendimce..

Her ne kadar basit gibi görünsede bir insanın yoğurulmasında.. Her defasında kendini yenilemek bayağı bir süreç aşamasında olduğundan!. Oda ağır oluyordu bizler için yürüdüğümüz bu ilk adımda.. Yani hayat Okulunda...

Yalnız değildim biliyorsunuz, göz göze temaslarımız olmuştu.. Selam verecek zaman bırakmadınızki..

Hemen bakış yönünüzü kaydırmıştınız.. Her defasında kendimce bir bana doğru baksada bir selam versem.. Öğretmenim yanlış anlamıştır demiştim...

Oysa siz orada köyümüze çıkışınızı almaya gelmişiniz.. Biraktığınız öğrencilerinizde sizin bıraktığınız gibi kalmamış.. Şehir zübbeleri gibi olmuşlar zaar şımarmışlar siz öyle anladınız.. Yok vallahada bilahada , gelecektim merhaba demeye..

Ama çekinmiştim ben.. Diger kız arkadaşım fırlamıştı..

Size yaklaştı selamlaştınız, ama ben hep denedim kendimi, bir türlü geledim, sizi sevmediğimden değildi buda... Arkadaşımsa, "O hep öylede fırlaktı, her zamanki gibi, ben bunu yapamadım , sizi saygılamadığımdan değil, çekingenliğimden, çok baskılı ortamdandım, açıkcasıda yapım öyleydi de yaklaşamadım!!..

Sizde bilirsiniz hep bana bir duvar ördünüz, verdiğim selamıma bilene selam almadınız!?!..

Buradan bu yazımla özür diliyorum sizden öğretmenim!!..

Bilseniz "O "Sızı hep içimde kaldı o günden beri, ellerinden öperim sevgili öğretmenim, siz gibi değerler unutulurmuki hiç, bizi hayata sunan:

O elleri öplesice ellerin!!..

O elleri öpülesice ellerin!!..

Öğretmenim!!...

Öğretmenim!!...

06 .01.15 Lüksemburg`dan